

ஏக ஸ்லோகி

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளியது

ஏக ஸ்லோகி

(ஒற்றைச் செய்யுள்)

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளியது

தெளிவுரை

ப்ரக்ஞன்

"ஏக ஸ்லோகி"

(ஒற்றைச் செய்யுள்)

किं ज्योतिस्तवभानुमानहनि मे रात्रौ प्रदीपादिकं
स्यादेवं रविदीपदर्शनविधौ किं ज्योतिराख्याहि मे /
चक्षुस्तस्य निमीलनादिसमये किं धीर्धियो दर्शने
किं तत्राहमतो भवान्परमकं ज्योतिस्तदस्मि प्रभो //

கிம் ஜ்யோதிஸ்தவ பானுமான் அஹநி மே ராத்ரௌ ப்ரதீபாதிகம்
ஸ்யாத் ஏவம் ரவிதீபதர்சன விதௌ கிம் ஜ்யோதிராக் யாஹி மே |
சக்ஷுஸ்தஸ்ய நிமீலனாதி ஸமயே கிம் தீர்தியோ தர்சனே
கிம் தத்ராஹ மதோ பவான் பரமகம் ஜ்யோதிஸ்ததஸ்மி ப்ரபோ ||

பொருள் (விளக்கம்):

இந்த ஸ்லோகம் அறிவு அல்லது ஒளியின் (ஜோதி) மூலத்தைப் பற்றி ஆராய்கிறது.

குரு: உனக்கு ஒளி தருவது எது?

சீடன்: பகலில் சூரியன், இரவில் விளக்கு முதலானவை.

குரு: சூரியனையும் விளக்கையும் காண்பதற்கு உனக்கு உதவும் ஒளி எது?

சீடன்: என்னுடைய கண்கள்.

குரு: கண்கள் மூடியிருக்கும் போது உனக்கு வழிகாட்டும் ஒளி எது?

சீடன்: எனது புத்தி (அறிவு).

குரு: அந்த புத்தியை (அறிவை) அறிவது எது?

சீடன்: அதுதான் "நான்" (ஆத்மா).

குரு: எனவே, நீயே அந்த மேலான ஒளி (பரம ஜோதி).

சீடன்: ஆமாம் பிரபோ, அந்தப் பரம்பொருளாகிய ஒளியே நான்.

வேதாந்த தத்துவத்தின் சாரத்தை இந்த ஒற்றை (உள்ள) ஸ்லோகத்தில், ஒரே ஒரு வசனத்தில் வெற்றிகரமாக பகவான் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் இயற்றியுள்ளார்.

இது ஒரு ஆசிரியர் (குரு) மற்றும் மாணவர் (சிஷ்யர்) இடையேயான உரையாடலாக, சுய உணர்வால் குறித்த மாணவரின் கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக வழங்கப்படுகிறது.

வேதத்தின் மகாவாக்கிய உபதேசமான 'தத்வமஸி' (நீ தான் அது) என்பதை எல்லோருக்கும் எளிதாக எடுத்துக்கூறும் ஒரு அருமையான ஸ்லோகம் இது எனலாம்.

"உனக்கு எது ஒளியைத் தருகிறது?"

"பகலில், சூரியனால், இரவில், ஒரு விளக்கினால்."

"இந்த விளக்குகளைப் பார்க்கும் ஒளி எது?" என்று அவர் கேட்டார்.

"கண்."

"கண்ணை ஒளிரச் செய்யும் ஒளி எது?" அவர் கேட்டார்.

"புத்தி."

"புத்தி எதை அறிகிறது?"

"அதுவே 'நான்'."

"எனவே, நீங்கள் உண்மையில் ஆத்ம ஒளி."

ஆசிரியர் இதைச் சொன்னபோது, [சீடர்,] "உண்மையிலேயே, நான் அதுதான்" என்றார்.

நீங்கள் உங்களது உள்நோக்கிய உணர்வாகிய அறிவைக் கண்காணித்தால், நீங்களே அந்த தூய உணர்வு என்பதை அடைகிறீர்கள்.

இந்த உலகத்தை எப்படி உங்களால் அறிய முடிகிறது?

அப்படி அறிந்துக் கொள்ள உங்களுக்கு எது ஒளியை வழங்குகிறது?

பகலில் சூரியன், இரவில் ஒரு விளக்கு;

இந்த விளக்குகளைப் பார்க்கும் ஒளி என்ன?

கண்.

ஆனால், கண்களோ புலன்கள் என்பதினால், கண் இல்லாதவனுக்கு இந்த உலகம் நமக்குத் தெரிவதுபோல தெரியாது.

ஆனால், இந்த பிரபஞ்சத்தின் அனுபவம் நமது உணர்வுகளுக்குள் முழுமையாக உள்ளது.

அதாவது நமது உணர்வாகவே அது அடங்கியுள்ளது.

உலகம் அல்லது பிரபஞ்சம் தன்னை அறியவில்லை.

ஆகவே, எது ஒன்று இந்த உடலையும், புலன்களையும் உருவாக்கி ஒளிரச் செய்கிறதோ? அதுவே, இந்த உடல் மற்றும் புலன்கள் மூலம் அதையெல்லாம் அறிகிறது.

அதாவது அந்த ஒன்றேயான உணர்வைத் தவிர, இந்த புறநிலைப் பொருள்களுக்கு என்று எந்த இருப்பும் இல்லை.

நிச்சயமாக, அவ்வாறு அறியப்படுபவைகள் எல்லாம் தன் சுய அறிவில் பிரகாசிக்கின்றது என்பதை எந்த ஊடகம் அறியுமோ?

அதுவே, "அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி" என்று கூறவும் முடியும்.

ஆகவே, இந்த செய்யுளில் எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் "கண்ணை ஒளிரச் செய்யும் ஒளி எது?" எனும்போது, பதில், "புத்தி" என்பதாக வருகின்றது.

ஆக, ஏதோ ஒன்று இந்த உடலையும், மனதையும் கொண்டு, அதே மனதின் உயர்பரிமாண நிலையில் பகுத்தறியும் புத்தியாகவும் மாறி, அந்த புத்தியின் மூலம் பிரகாசித்து, அனைத்தையும் அறியும் அறிவாக அறிவது ஒன்றே.

அதுவே தூய அறிவு.

ஆக, அந்த ஒரே அறிவு இந்த புறநிலை அனுபவத்தின் முழு கோளத்தையும் உருவாக்குகிறது.

புலன்கள் தங்களை தானாகவே அறியாது.

வேறு ஏதோ ஒன்று அவற்றை அறிய வைக்கின்றது.

அது மனமாகத் தோன்றுகிறது.

உண்மையில் மனம் என்ன அறிகிறது? எப்படி அறிகின்றது?

மேலும், மனம் எந்த ஒளியால் காணப்படுகிறதோ? அந்த ஒளி மட்டும்தான் "நான்" ஆக முடியும்.

அதுவே, அருட்பெரும்ஜோதி.

ஆக, மனம் தன்னை அறியாது. ஆனால், அந்த மனதைக் கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற "நான்" அதை அறிவான்.

இங்கே, அனைத்தையும் அறியும் அறிவு பற்றிய விசாரணை அதன் முடிவை அடைகிறது.

ஏனெனில், "நான்" என்பது சுயமாக அறியப்படுகிறது.

விஷயங்கள், புலன்கள் மற்றும் மனம் சுயமாக அறியப்படவில்லை.

அவைகள் ஒளிரச் செய்ய ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளது.

மனதையும் அறியும் "நான்" என்பது சுயமாக அறியப்படுகிறது.

மேலும், அந்த தூய அறிவு தன்னை அறியப்படுவதற்கு வேறு எதையும் சார்ந்து இல்லை.

அது புற வெளிச்சத்தின் மற்றொரு மூலத்தைச் சார்ந்தது அல்ல.

"நான்" என்பது ஒன்று மட்டும்தான்.

உங்களில் இரண்டு "நான்"கள் இல்லை.

ஒரே ஒரு "நான்" மட்டுமே உள்ளது.

அதுவே, சுயமாக இருப்பது மற்றும் சுயமாக அறியப்படுகிறது.

அது உலகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சுய அறிவு ஒளி.

புலன்களால் பிடிக்கப்படாத அதே புலன்களையும், மனதையும் ஒளிரச் செய்யும் உன்னத ஒளி.

அதுவே அறிவு, அதுவே பிரம்மம்.

இதை அதனால் உருவாக்கப்பட்ட புலன்களைக் கொண்டோ, அல்லது மனதினைக் கொண்டோ, சிந்தனைகள் செய்தோ புரிந்துக் கொள்ள முடியாது.

அது உங்கள் உண்மையான சுயம்.

அது, உங்கள் உண்மையான அடையாளம்.

எனவே, நீங்கள் அனைத்து ஒளிகளின் ஒளி.

அது அனைத்திலும் பிரகாசிக்கும் ஒற்றை ஒளி.

உண்மையிலேயே "நான்", அதாவது உங்கள் அடையாளம், உங்கள் இருப்பு, வார்த்தைகள் மற்றும் எண்ணங்களின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது.

வார்த்தைகள் மற்றும் எண்ணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது என்ன?

எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் மற்றும் மற்ற அனைத்தும் யாருடைய ஒளியால் அறியப்படுகின்றன?

இந்தக் கேள்விக்கான பதில் யூகத்தின் மூலமாகவோ அல்லது ஒரு கருத்தை உருவாக்குவதன் மூலமாகவோ அறியக்கூடியது அல்ல.

மாறாக, உங்கள் சுய நனவின் ஒளியில் உங்கள் அடையாள உணர்வை முழுமையாக உள்வாங்குவதன் மூலமாகக் கண்டறியப்படுகிறது.

இங்கு தரப்படுகின்ற பதில்கள் நேரடி அனுபவத்தின் தன்மை பற்றியது.

அதாவது, பதில் உங்கள் இருப்பின் தன்மை பற்றியது.

அதுவாக நீங்கள் இருப்பது, அதில் உங்கள் அடையாளத்தை முழுமையாக உள்வாங்குவது, அதை விசாரணைக்கான விடையின் தன்மையைக் கொண்டு உணர்வது என்பதாகப் பார்க்க வேண்டும்.

இருத்தல் என்பது ஒரு பண்பு அல்ல என்பது போல, நனவு என்பது ஒரு பண்பு அல்ல. ஒரு பண்பு என்பது வேறு ஏதாவது ஒன்றிற்குச் சொந்தமான ஒரு குணம் அல்லது வேறு ஏதாவது ஒன்றிற்குச் சொந்தமான ஒரு சக்தி அல்லது திறன்.

நனவு வேறு எதற்கும் சொந்தமானது அல்ல.

எந்த நேரத்திலும் நனவு நின்றுவிடாது, எந்த நேரத்திலும் இருத்தல் இருந்துக் கொண்டே இருப்பது போல, உங்கள் சுய நனவு எப்போதும் இருக்கின்றது.

ஆனால், அந்த சுய நனவை (விழிப்பு நிலையை) நீங்கள் மாற்றி புரிந்துக் கொண்டு விட்டீர்கள்.

நீங்கள் இங்கு எதையும் செய்வதில்லை, எதுவும் அதற்கு வேறாக செய்யப்படுவதும் இல்லை.

இந்த உலகின் முழு அனுபவமும் உங்கள் புலன்களால் எவ்வாறு ஒளிரச் செய்யப்படுகிறது அல்லது அறியப்படுகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள்.

உணர்வுகள் இல்லாமல், உலக அனுபவம் இருக்காது.

சூரியன் மற்றும் சந்திரன் போன்ற பிரகாசமான அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய இந்த உலகின் ஒளி உங்கள் புலன்கள் மூலம் மட்டுமே அறியப்படுவது அல்ல.

உங்கள் புலன்களை ஒளிரச் செய்வது அல்லது அறிவது எது?

உங்கள் மனம் புலன்களை அறிந்திருக்கிறது.

அதே மனதிற்கு அறிவு அல்லது வெளிச்சம் இல்லாவிட்டால், புலன்களின் அனுபவம் இருக்காது. அதைத்தான் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் மனம் இல்லாத நிலையில் இந்த உலகத்தை துறக்கின்றீர்கள்.

ஆக, மனம் புத்தி இல்லாவிட்டால் இந்த உலகம் இல்லை.

புத்தியை ஒளிரச் செய்வது எது?

உங்கள் மனதிற்கு உண்டான ஒளி எது?

மனம் என்பது எண்ணற்ற எண்ணங்களை ஏற்றி கொண்டுள்ளது.

அத்தகைய எண்ணங்களால், "இது, இது இன்னது" என்று அவைகளை ஒளிரச் செய்வது எது?

மனம் தன்னை அறியாது.

அப்படியானால் மனம் என்னதான் அறியும்?

மனதிற்கு அறிவுப் பிரகாசம் கிடைக்காவிட்டால், மனதின் அனுபவம் அங்கே இருக்காது.

அதற்கு உதாரணம், கோமா நோயாளி அல்லது உங்களது ஆழ்ந்த உறக்கம்.

ஆகவே, உங்கள் சுய அறிவை உள்நோக்கிக் கண்டறியவும்.

உங்களிடம் உங்கள் சொந்த இருப்பு உள்ளது.

உங்கள் சொந்த இருப்பு என்பது அனைத்தையும் ஒளிரச் செய்யும் உணர்வு.

நனவை ஒளிரச் செய்வது எது?

வேறு எதுவும் அதை அறியாது.

அது தன்னைத்தானே அறிந்திருக்கிறது.

இது கருத்து அல்லது கருத்தாக்கத்தின் ஒரு பொருள் அல்ல, ஆனால் அது எப்போதும் அனைத்து உணர்வுகளுக்கும் அனைத்து கருத்துக்களுக்கும் ஒளியாகும்.

அந்த ஒளியாக உங்களை அறிந்து கொள்வதே உண்மையான அறிவு.

ஒளியேற்றப்பட்ட ஒரு பொருளாக உங்களைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருங்கள்.

நீங்கள்தான் வெளிச்சம்.

மனம் முதல் உலகின் வடிவங்கள் வரை ஒரு பொருளாக நீங்கள் தவறாக அடையாளம் கண்டால், அறியாமையின் இருள் தோன்றுகிறது.

அனைத்து ஒளிகளின் ஒளியாக நீங்கள் உங்களை அறிந்தால், இருளின் ஒரு தடயமும் இல்லை.

புறநிலை என்ன, ஒளி என்ன என்பதை வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது. "ஒளி" என்று குறிப்பிடப்பட்டாலும், அது கண்களால் பார்க்கக்கூடிய ஒன்றோ அல்லது மனத்தால் காட்சிப்படுத்தக்கூடிய ஒன்றோ அல்ல.

"ஒளி" என்பது தூய அறிவைக் குறிக்கிறது.

அறிவு ஒளி என்பது, ஏற்றி வைக்கப்பட்ட எண்ணங்களால் எழுந்த கருத்துக்கள் அல்ல.

அது உங்கள் உள்ளே இருந்து அனைத்தையும் அறியும் உங்களது சுய அறிவு.

குரு விசாரணை முறையில் அறிவுறுத்துகிறார், எது உங்களுக்கு ஒளியை வழங்குகிறது, இது நனைவைத் தானே விழித்தெழுச் செய்து மாயையின் இருளிலிருந்து விடுவிக்கிறது.

சீடன் உண்மையிலேயே ஒளிகளின் ஒளி என்பதை, சீடனுக்கு ஆழமான முறையில் தெரிவிப்பவர் சத்குரு.

அவர் ஒருவரின் அடையாளத்தை, ஒருவரின் இருப்பை, நனவின் தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

அதற்கேற்ப விசாரித்து, அறிவுறுத்தலை துல்லியமாகப் பின்பற்றுவதன் மூலம், பிரம்மத்துடன் "நான்-அது" என்ற அடையாளம் உணரப்படுகிறது.

இது ஒரு தனித்துவமான அங்கீகாரம்.

ஏனெனில் அது கருத்துக்களால் ஆனது அல்ல.

இது நினைவிலிருந்து எதையாவது நினைவு கூர்வது போன்றதல்ல,

இருப்பினும் அது நீங்கள் எப்போதும் அறிந்த ஒன்றை நினைவு கூர்கிறது.

இது எப்போதும் வெளிப்படுத்தப்பட்டவரின் வெளிப்பாடு.

"ஒளி" என்பது அறிவைக் குறிக்கிறது.

உண்மையில் என்ன தெரியும்?

பொருள்களைப் பொறுத்தவரை, புலன்கள் அறிபவராகத் தெரிகிறது,

ஆனால் புலன்கள் தானே மனதிற்கான பொருள்கள்,

அதற்காக மனம் அறிபவராகத் தெரிகிறது.

மனதை யார் அறிவார்கள்?

அது "நான்".

அப்படியானால், "நான்" இன் இயல்பு என்ன?

உங்களுக்குள் உள்ள அனைத்து அறிவிற்கும் ஆதாரம் என்ன?

மூலமாக இருப்பது சுய ஒளி, சுய அறிவு,

மேலும், தன்னை அறிய வேறு எந்த கருவியையும் அல்லது மூலத்தையும் சார்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல.

நீங்கள் மற்றொன்றால் அறியப்பட்டவராக இருக்க முடியாது;

நீங்கள் அறிந்தவராக மட்டுமே இருக்க முடியும்.

அறியப்பட்ட அனைத்தும் அறிவில் அடங்கியுள்ளது மற்றும் அறிந்த அனைத்தும் அறிபவரிலேயே அடங்கியுள்ளது.

அறிந்தவரின் வடிவங்களின் அடிப்படையில், அறிபவரை வரையறுப்பது ஒரு தவறு.

அறிந்தவரை மட்டுமே அறிந்தவராக உணர்ந்துக் கொள்வது தூய உணர்வின் வெளிப்பாடு ஆகும்.

உங்கள் அடையாளம் உண்மையிலேயே தூய உணர்வு மட்டுமே,

அறியப்பட்ட அனைத்திற்கும் தொடர்புடையதாக "அறிபவர்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

அது தானாகவே, அனைத்து வரையறைகளையும் மீறுகிறது.

தியானத்தில் நனைவக் கண்டுபிடிப்பதில், கண்டுபிடிப்பாளரின் இயல்பு என்ன?

பாகுபாடு என்பது இரண்டு புறநிலை விஷயங்களுக்கு இடையிலானது அல்ல, மாறாக புறநிலை அல்லாததைப் பகுத்தறிவதாகும்.

இதன் விளைவு என்னவென்றால், இருப்பது தானே எனும் அறிவு.

அந்த தூய ஒளி ஒருபோதும் அனைக்க முடியாத, அதன் சொந்த மூலமாகும்,

எல்லையற்ற மற்றும் நித்தியமான அறிவு இங்கே ஒளி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

சுய விசாரணை என்பது கருத்தியல் அல்லாத, புறநிலை அல்லாத அறிவு.

அது ஒரு செயல்பாடு அல்ல; அது ஒரு செயல் அல்ல.

எந்த வகையான செயல்பாடுகளாக இருந்தாலும், நிலையற்ற முடிவுகளை மட்டுமே அளிக்க முடியும்.

உண்மையான அறிவு நித்திய இயல்புடையது.

விடுதலை என்பது நித்திய இயல்புடையது.

எனவே, செயல் விடுதலைக்கு வழிவகுக்காது என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது.

ஒருவருக்கு **சுய அறிவு** மட்டுமே விடுதலை அளிக்கின்றது.

புறநிலையான அனைத்திலிருந்தும் முழுமையாக அடையாளம் காணப்படுவதும், ஒரு தனிப்பட்ட உயிரினமாக ஒருவரின் அடையாளத்தை முற்றிலுமாக கலைப்பதும் விசாரணை மற்றும் அறிவு.

பொருளை அறிந்திருப்பதன் இயல்பு என்ன?

அனைத்தையும் அறிய ஒரு விசயம் உங்களிடம் இல்லாமல் அறிபவர் யார்? இருக்க முடியும்?

உங்களிடம் உள்ள ஒரே உணர்வு என்பது அனைத்தையும் ஒளிரச் செய்கிறது.

எந்த வகையான அறிவிலும் அது ஒளியாக இருக்கிறது.

நீங்கள் எதையாவது அறிந்திருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கும் போது, நீங்கள் உண்மையில் சுயத்தை மட்டுமே அந்த விஷயமாக அறிவீர்கள்.

அறிவின் இயல்பு **சுயம்** மட்டுமே,

மேலும் அது அறிபவருக்கும் உள்ளது. ஒரே சுயம், மாயையில், அறிபவர், அறிதல் மற்றும் அறியப்பட்டவர் என மூன்றாகத் தோன்றுகிறது.

அறிபவரை விசாரிக்கும்போது, தனித்துவம், உண்மையற்றது, மறைந்துவிடும்,

அதனுடன், "**நான் ஒரு பொருளை அறிவேன்**" அல்லது "கடந்த காலத்தில் பொருட்களை அறிந்திருக்கிறேன்" என்று கருதும் புறநிலைக் கண்ணோட்டம் மறைந்துவிடும்.

உண்மையில் என்ன நடந்தது? சுய ஒளிரும் உணர்வு என்பது சுய இருப்பு மட்டுமே.

உங்களுக்கு ஒளி என்ன?

அறிபவர் என்றால் என்ன?

உங்கள் மனம் ஒரு அறிபவரா?

யாரோ ஒருவர் மனதை அறிவார்.

மனம் அறிபவராக இருக்க முடியாது.

மனதைத் தாண்டி, உங்களுக்குள் என்ன இருக்கிறது?

மனதைத் தாண்டி, பொருள்கள் இல்லை.

மனதைத் தாண்டி, இரண்டு இல்லை.

மனதைத் தாண்டி பன்முகத்தன்மை இல்லை.

எனவே, இந்த வசனம், "**ஒளி இருக்கிறது**" என்று முடிவதில்லை, மாறாக, "**நான் அதுதான்**" என்பதாக கூறவருகின்றது.

ஒருவரின் சொந்த இருப்பு என்பது தூய அறிவு மட்டுமே.

நேரடி அனுபவம், கருத்துக்கள் அல்ல, விரும்பத்தக்கது.

நாம் பொருட்களைப் பார்க்கிறோம்; எந்த ஒளியால் பொருட்களைப் பார்க்கிறோம்?

நிச்சயமாக, ஒளி இருக்கிறது,

ஆனால் ஆன்மீக அர்த்தத்தில் ஒளி என்று பேசப்படுவது அறிவு.

உங்கள் புலன்களால், நீங்கள் அனைத்து நிகழ்வுகளையும் உணர்கிறீர்கள்.

உணர்வுகள் நிகழ்வுகளை உருவாக்குகின்றன என்று நாம் கூறலாம்,

அவற்றைத் தவிர, நீங்கள் ஒருபோதும் ஒரு பொருளை அனுபவித்ததில்லை.

எனவே, பொருள்கள் மட்டுமே உணர்வுகள்.

புலன்கள் பொருட்களை அறிந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது;

பொருள்கள் புலன்களை அறியாது.

புலன்கள் தங்களை அறிந்திருக்கவில்லை.

அவைகள் சுயமாக பிரகாசிக்கவில்லை.

வேறு ஏதோ அவற்றை அறிந்திருக்கிறது.

உங்கள் மனம் உங்கள் புலன்களை அறிந்திருக்கிறது.

எனவே, முழு உலகமும் புலன்களில் உள்ளது,

மேலும் உணர்வுகளின் முழுமையும் உங்கள் மனதில் உள்ளது.

உங்கள் மனம் புலன்களையும் அவற்றின் பொருட்களையும் அறிவது;

புலன்களும் அவற்றின் பொருட்களும் உங்கள் மனதை அறியாது.

மனம் சுயமாக பிரகாசிக்காது.

வேறு ஏதோ மனதை அறிந்திருக்கிறது.

மனதைத் தாண்டி, பெயரும் வடிவமும் இல்லை.

மனதிற்கு அப்பால் தூய உணர்வு மட்டுமே உள்ளது,

அதுவே உங்கள் அடையாளம்.

நீங்கள் உலகம், உடல், புலன்கள் அல்லது மனதைச் சேர்ந்தவரல்ல.

"நான்" என்று அறியப்பட வேண்டியது இந்த சுய-ஒளி உணர்வு,

அதாவது, அறியப்படும் ஒளிகளின் ஒளி, சுய ஒளி இருப்பதினால் மட்டுமே ஒளிக்கின்றது.

குரு கற்பித்தபடி, சீடன் உண்மையிலேயே யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளும்போது, அவன் உணர்கிறான்,

மேலும் அவன் உணர்ந்தது "உண்மையிலேயே, நான் அதுதான்" என்ற சொற்றொடரில் சுருக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, நாம் சுய-உணர்தலை ஒரு நிலையாகப் பேசினால், அது ஒரு அடையாள நிலை.

இதுவரை நிகழ்த்தப்பட்ட அனைத்து சிந்தனைகளிலும், நீங்கள் உங்கள் சுயத்தைப் பற்றி நினைத்ததில்லை.

நீங்கள் "**சுயம்**" என்ற வார்த்தையைப் பற்றி நினைத்திருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் உங்கள் சுயத்தைப் பற்றி நினைத்ததில்லை.

ஆன்மீக சிந்தனை உங்களைத் தொடவில்லை என்றால், உலக சிந்தனை உங்களைத் தொடுவதில்லை?

உங்களைப் புரிந்துகொள்பவர் ஒருவர் இருக்கிறார்,

அந்த ஒருவர் கடவுள்.

அனைத்து ஒளிகளின் ஒளியையும் உள்நோக்கித் தேடுங்கள்.

நீங்கள் மனம் அல்ல;

உங்கள் இயல்பு **தூய உணர்வு**.

உங்களுக்குள் ஒளிகளின் ஒளியை நீங்கள் தேடினால், "மனம்" என்று எதுவும் இல்லை என்று மாறிவிடும்.

உலகத்தை நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?

எந்த ஒளியால்?

உங்கள் புலன்களால் நீங்கள் அதைக் கண்டால், எதன் மூலம் புலன்களை அறிகிறீர்கள்?

உங்கள் மனதால் புலன்களை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

உண்மையில், புலன்கள் மனதிற்குள் இருக்கும் ஒரு திறனைத் தவிர வேறில்லை.

வெளிப்புறமாக எதுவும் இல்லை. மனம் என்ன பார்க்கிறது?

வேதங்கள் மனதைப் பற்றிப் பேசுவது, அதில் உள்ள தவறான நம்பிக்கையின் ஆர்வலரைப் புரிந்துகொள்ள மட்டுமே.

வேதங்கள் பொருட்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன,

ஆனால் பொருள்கள் உள்ளன என்ற இரட்டைக் கருத்தை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அவ்வாறு செய்யவில்லை.

மாறாக, கடவுள் அல்லது பிரம்மம் என்ற முழுமையான இருப்பை வெளிப்படுத்தும் போக்கில் மட்டுமே அவை அதைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

மனம், புலன்கள், ஜீவன் போன்றவற்றின் விஷயத்திலும் அது அப்படியா?

புலன்கள் மற்றும் மனதினால் மட்டுமே பன்முகத்தன்மை சாத்தியமாகும்.

அவைகள் பேசும் ஒளி புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாகவும், மனதைக் கடந்து சென்றதாகவும் இருந்தால், அது ஒன்றாக மட்டுமே இருக்க முடியும்.

அது தன்னை அறிதல், சுய ஒளிர்வு, தூய அறிவு என்பதால், சீடர், உண்மையிலேயே, "**நான் அதுதான்**" என்கின்றார்.

ஏதாவது இருந்தால், அது முழுவதும் அதற்குள் இருக்கிறது.

எதுவும் இல்லை என்றால், அது மட்டுமே இருக்கின்றது.

நீங்கள் அதுவாக இருந்தால், நீங்கள் அசைவற்றவர்.

ஆக, நீங்கள் இருப்பு மட்டு தான். அது ஒன்று மட்டும்தான்.

"நீ அதுவாகத்தான் இருக்கின்றாய்"

(கத்வமஸி)

ஓம் தத் ஸத்!

ஏக ஸ்லோகி

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளியது

